

F. t. l. vedr. social pension

*Bemærkninger til lovforslaget**Almindelige bemærkninger*

Lov nr. 217 af 16. maj 1984 om social pension (Folketingstidende 1983-84, 2. samling, sp. 133, 612, 5357, 5776; tillæg A, sp. 663; tillæg B, sp. 331; tillæg C, sp. 231), er senest bekendtgjort ved lovekendtgørelse nr. 624 af 28. september 1987.

Det foreslås, at reguleringen af de sociale pensioner fra 1. juli 1989 ændres, således at de ikke automatisk pristalsreguleres, men reguleres med en procent, som fastsættes på finansloven for det pågældende år. En sådan reguleringsordning gælder for de fleste overførselsindkomster.

Tabel I.

Disponibel realindkomstudvikling 1987-90 - gældende regler inkl. pristalsregulering. Procentvis stigning i forhold til året før.

	Ægtepar begge		Ægtepar		Arb.løs
	Enlig LO-arb.	LO-arb.	Enlig pensionist	pensionister	
1987	3,0	2,7	0,4	2,4	+1,90
1988	+1,2	+0,8	2,2	2,1	0,8
1989	+1/4	+1/4	3 3/4	4 1/4	2
1990	+3/4	+3/4	0	0	+1/2

Anm. I beregningerne forudsættes, at forbrugerpriserne stiger med 3,5 pct. i 1989 og 3,0 pct. i 1990.

En kraftigere regulering af overførselsindkomsterne end af lønningerne vil indebære en ændret balance mellem løn og indkomstoverførsler. Mens der i dag er 40 personer i de erhvervsaktive aldersklasser til at forsørge 10 pensionister, vil der om 35 år kun være 33 personer til at forsørge 10 pensionister. Hvis overførselsindkomsterne fortsat forbedres i forhold til almindelige lønindkomster, vil skattetrykket stige mærkbart, idet stadig færre erhvervsaktive skal betale både til et voksende antal pensionister og velstandsforbedringer til disse.

De seneste års vanskeligheder ved at opretholde nulvækst i de offentlige udgifter skyldes alene den stærke vækst i overførslerne.

Forslaget skal ses i lyset af lønudviklingen på arbejdsmarkedet. Arbejdsmarkedets parter indgik i foråret 1989 overenskomster, der indebærer årlige overenskomstmæssige lønstigninger på 1,25 pct.-1,50 pct. i de to næste overenskomstår. Det må derfor forventes, at lønmodtagerne får et mindre reallønsfald i både 1989 og 1990.

Mens lønmodtagerne påregnes at få et realindkomstfald på i alt 1 pct. i 1989 og 1990, forventes pensionisterne at få en indkomstfremgang på i alt 4 pct. i 1989 og 1990. En arbejdsløs på dagpengemaksimum påregnes at få en realindkomstfremgang på i alt 1,5 pct. i 1989 og 1990.

Nulvækst i de offentlige budgetter indebærer derfor, at drifts- og anlægsudgifterne må reduceres, hvis væksten i overførslerne ikke bremses. Det betyder, at reduktionen af antallet af offentlige ansatte må være højere end de 10.000 om året, som regeringen forudsætter i de kommende år. Alene i årene 1986-89 er indkomstoverførslerne steget med 13 mia. kr. i faste priser. Denne kraftige stigning skyldes dels en vækst i antallet af ydelsesmodtagere, dels at niveauet for ydelserne er steget.

Regeringen har på denne baggrund fundet det nødvendigt at gribe ind overfor den stærke stigning i overførselsindkomsterne. Regeringen stiller derfor forslag, som vil begrænse væksten i de disponible indkomster for modtagere af overførselsindkomster,